

תורה אור נב:

1. עופה רשע לצדיק
 2. מבקשת להזדווגתו
 3. תהלה לו כל
 4. לו יאמרו בשר ודם
 5. וישעיהו בשר ודם
 6. תהלה לו כל
 7. הדין כל צמח לו
 8. נלמס ואשר אין לו ספק
 9. שבו ואלבילו וכל
 10. שבו ואלבילו וכל
 11. שבו ואלבילו וכל
 12. שבו ואלבילו וכל
 13. שבו ואלבילו וכל
 14. שבו ואלבילו וכל
 15. שבו ואלבילו וכל
 16. שבו ואלבילו וכל
 17. שבו ואלבילו וכל
 18. שבו ואלבילו וכל
 19. שבו ואלבילו וכל
 20. שבו ואלבילו וכל
 21. שבו ואלבילו וכל
 22. שבו ואלבילו וכל
 23. שבו ואלבילו וכל
 24. שבו ואלבילו וכל
 25. שבו ואלבילו וכל
 26. שבו ואלבילו וכל
 27. שבו ואלבילו וכל
 28. שבו ואלבילו וכל
 29. שבו ואלבילו וכל
 30. שבו ואלבילו וכל
 31. שבו ואלבילו וכל
 32. שבו ואלבילו וכל
 33. שבו ואלבילו וכל
 34. שבו ואלבילו וכל
 35. שבו ואלבילו וכל
 36. שבו ואלבילו וכל
 37. שבו ואלבילו וכל
 38. שבו ואלבילו וכל
 39. שבו ואלבילו וכל
 40. שבו ואלבילו וכל
 41. שבו ואלבילו וכל
 42. שבו ואלבילו וכל
 43. שבו ואלבילו וכל
 44. שבו ואלבילו וכל
 45. שבו ואלבילו וכל
 46. שבו ואלבילו וכל
 47. שבו ואלבילו וכל
 48. שבו ואלבילו וכל
 49. שבו ואלבילו וכל
 50. שבו ואלבילו וכל
 51. שבו ואלבילו וכל
 52. שבו ואלבילו וכל
 53. שבו ואלבילו וכל
 54. שבו ואלבילו וכל
 55. שבו ואלבילו וכל
 56. שבו ואלבילו וכל
 57. שבו ואלבילו וכל
 58. שבו ואלבילו וכל
 59. שבו ואלבילו וכל
 60. שבו ואלבילו וכל
 61. שבו ואלבילו וכל
 62. שבו ואלבילו וכל
 63. שבו ואלבילו וכל
 64. שבו ואלבילו וכל
 65. שבו ואלבילו וכל
 66. שבו ואלבילו וכל
 67. שבו ואלבילו וכל
 68. שבו ואלבילו וכל
 69. שבו ואלבילו וכל
 70. שבו ואלבילו וכל
 71. שבו ואלבילו וכל
 72. שבו ואלבילו וכל
 73. שבו ואלבילו וכל
 74. שבו ואלבילו וכל
 75. שבו ואלבילו וכל
 76. שבו ואלבילו וכל
 77. שבו ואלבילו וכל
 78. שבו ואלבילו וכל
 79. שבו ואלבילו וכל
 80. שבו ואלבילו וכל
 81. שבו ואלבילו וכל
 82. שבו ואלבילו וכל
 83. שבו ואלבילו וכל
 84. שבו ואלבילו וכל
 85. שבו ואלבילו וכל
 86. שבו ואלבילו וכל
 87. שבו ואלבילו וכל
 88. שבו ואלבילו וכל
 89. שבו ואלבילו וכל
 90. שבו ואלבילו וכל
 91. שבו ואלבילו וכל
 92. שבו ואלבילו וכל
 93. שבו ואלבילו וכל
 94. שבו ואלבילו וכל
 95. שבו ואלבילו וכל
 96. שבו ואלבילו וכל
 97. שבו ואלבילו וכל
 98. שבו ואלבילו וכל
 99. שבו ואלבילו וכל
 100. שבו ואלבילו וכל

שקורנם ונספירין לא נחלק
היינו הוא דחביב וכפטיש
על הסלע יפול את הפטיש
הוא אכן ספיר ואע"כ דלא
ללא סלע הרבה פקוקים יש
אצלו שחוקי שחוקי מים (אבן יד)
שחוקי אותן מים וקאת קשה
ודמה פטיש לית"ר ובהנהו
פטיש לדברי תורה בסנהדרין
שמה ה"ם דמקרא אחד וית
אמר רש"י וקשה לפירוש ר"ת
ומסתמך חזקתו (דף ד.) אמר
יד חכם שאינו קשה בדבר
למיד חכם שנאמר כפטיש
סלע אלמלא פטיש קשה
ופתול את הסלע:

עו. שמרבה בחשמים
זיום ובלילה דהא
החלק (ומהדרין דף קו.) גבי
דוד שמר בחזני' ה' ונסי
דמלך לעת ערב ויקם דוד ממר
ומאמר ר' יהודה אמר רב
ושכבו של לילה למשכבו של
ועלמה ממנו הלכה דאמר
מן אבר קטן יש בו נדאס:

אזה

אמר קמן יש לו לאדם
וגו' אמר רב חנא ב
שבראם ואלו הן גלו
מה לי פה נאם ה' כ
זה הקם לא היה ישמע
אל לאשר הביא אליו
חנן אלמלא ואלש מקר
חד דכתיב ואשר הר
וגו' ויהסרתי נמי¹⁷
אמר אף מהאי נמי¹⁷
מאן נינהו ארבעה חר
משיח בן דוד ומשיח
יעינו דכתיב¹⁹ ויאמר אלי
ל שפיל לספיה דקרא
הנושאים קרן אל ארין
והיה זה שלום אשו
בעה רועים ושמונה נס
שט ומתושלח מימינו א
אדם ישי ושאלו ששואלו
ת כו' תני גובהה
דחי כהונה ובידיהם כ
עשרים לוג⁽⁶⁾ כולוהו א
ל שלשים שלשים לוג
הר מבנה של מרתא בת
גוטל שתי יריכות של
לא הניחוהו אחיו הכהנ
ים אילימא משום יוק
קין הכא סולמות וזו

אבלו של ממושלם: לכולם
בנה של מרתא: בנה של מ
דמה ודרך נושאי משאוי לר
בב"ד משום צרוץ עם הד

החליל פרק חמישי סוכה

ות: ה' לא יעזבנו בידו. במריה כמובן: מנוול זה. יצר
והאש מפעפע את הכרזל והיינו מתסופק שההיטלות נמשך
דר (בראשית 7) ואתה תמשל בו: באט"כ. (ב) אלפא (ט) ביתא הוא
ח"ס הרי אלפים ונשארו הנ"ך שלא היה לה"א בן זוג צע

רע כל היום אמר רבי שמעון בן לקיש^א ויצרו
 של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש
 להמיתו שנאמר יצופה רשע לצדיק ומבקש
 להמיתו ואלמלא הקב"ה שעוור לו אינו יכול
 לו שנאמר^ב ה' לא יעוובנו בידו ולא ירשיענו
 בהשפטו תנא^ג ירדבי רבי ישמעאל אם פגע
 כך מגולל זה משכחו לבית המדרש אם אבן
 הוא נימוח אם ברזל הוא מתפרצין אם אבן
 הוא נימוח דכתיב^ד הוי כל צמא לכו למים
 וכתיב^ה אבנים שחקו מים אם ברזל הוא
 מתפרצין דכתיב^ו הלא אה דרבי כאש נאם
 ה' וכפטיש יפרצין סלע א"ר שמואל בר
 נחמני א"ר יונתן יצר הרע מסיתו לאדם
 בעוה"ז ומעיד עליו לעולם הבא שנאמר
 מפנק מנוער עבדו ואחריתו יהיה מגון שכן
 באמב"ח של ר' חייא קורין לסהדה מגון רב
 הונא רמי כתיב^ז כי רוח זנונים התעה וכתיב
 בקרבם בתחלה התעם ולבסוף בקרבם
 אמר רבא בתחלה קראו הלך ולבסוף קראו
 אורח ולבסוף קראו איש שנאמר ויבא הלך
 לאיש העשיר ויחמול לקחת מוצאנו ומבקר
 לעשות לאורח וכתיב ויקח את כבשת האישה
 הרש ויושעה לאיש הבא אליו^ח אמר רבי

רָעִיבוּ שֶׁבַע מִשְׁבִּיעוּ רֶעֶב שְׁנָמֹר ¹⁰ כְּמִרְעִיתִים
אֲחָא אֲמַרִי כִי רַב אַרְבַּעָה מִתְחַרֵּט עֲלֵיהֶן
כְּשִׁדִּים וְיִשְׁמְעָאִילִים וְיִצֵּר הָרַע גְּלוֹת דְּכִתִּיב
לִקַּח עִמִּי חֲנָם וְגו' כְּשִׁדִּים דְּכִתִּיב ¹² הֵן אֶרֶץ
אֵלִים דְּכִתִּיב ¹³ יִשְׁלִי אֱהִלִּים לְשׁוֹדְדִים וּבְמִתּוֹת
כִּידוֹ יִצֵּר הָרַע דְּכִתִּיב ¹⁴ וְאִשָּׁר הָרַעִי ¹⁵ אֲמַר
וְהָלָלוּ נִתְמוּמָטוֹ רַגְלֵיהֶם שֶׁל שְׁנוּאֵיהֶן שֶׁל
וְחַד דְּכִתִּיב ¹⁶ אֲהֵנָּה חֲחוּמִר בִּיד הַיּוֹצֵר כִּן
לֵב הָאֵן מְבַרְכֶּה וְנִתְּנוֹ לֵכֵס לֵב כְּשֵׁר רַב
תְּרוּת אֲתָן בְּקִרְבָּכֶם וְגו' ¹⁸ וְיִרְאֵנִי ה' אַרְבַּעָה
שִׁים אֲמַר רַב בְּנָא בֵּר כִּינָא אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹסֵף וְאֵלֵיהֶם וְכֵהֵן צִדְקָה מִתִּיב רַב שֶׁשֶּׁת אֵי
אֱלֹהֵי הַקְּרִנּוֹת אֲשֶׁר זָרוּ אֶת יְהוּדָה הֵנִי ¹⁹ לְשׁוּבָה
וְיִבְנוּ אֱלֹהֵי הַלְּחָרִיד אוֹתָם לִידוֹת אֶת קְרִנּוֹת
יְהוּדָה לְזִוְתָּהּ וְגו' א"ל בְּהֵדִי חֲנָא בְּאִנְרָתָא
כִּי יִבֵּא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וְהִקְמֵנוּ
בִּי אֲדָם מֵאֵן נִינְהוּ שְׂבַעָה רוּעִים דּוֹד בְּאִמְצַע
רַחֲמֵם יַעֲקֹב וּמוֹשֶׁה בְּשִׂמְאֹל וּמֵאֵן נִינְהוּ שְׂמֵנָה
עֲמוּס וְצִפְנִיָּה ²⁰ צִדְקִיָּה ²¹ וּמִשִּׁיָּה וְאֵלֵיהֶם אַרְבַּעָה
מִנְּהֵרָה חֲמִשִּׁים אֲמָה (כ'): וְאַרְבַּעָה יִלְדֵּם
יִשְׁמֵן שֶׁל מֵאָה וְעֶשְׂרִים לוֹג: אִיבְעִיא לְהוֹ
דְּלִמָּא לִכְל חַד וְחַד תָּא שְׁמַע וּבִידֵיהֶם כְּדִי
הֵם כּוֹלֵם מֵאָה וְעֶשְׂרִים לוֹג: תְּנָא וְהֵן מְשׁוּבְחִין
בֵּיתָתָם אֲמָרוּ ²² עַל בְּנֵה שֶׁל מִרְתָּא בַת בֵּיתָתָם
זוֹר הַגְּדוֹל שֶׁלְקוֹה בְּאַלָּף זֶז וּמֵהֶלֶךְ עֵקֶב בְּצַד
לְעִשּׂוֹת כֵּן מִשּׁוֹם ²³ בְּרַב עִם הַדְּרַת מֶלֶךְ מֵאִי
הֵנִי יִקְרִי טַפִּי אֲלֵא הֵתָם כְּבֶשׂ מְרֻבֵּעַ
פֶּן טוֹבֵא: וְלֵא הִיא חֲצֵר בִּירוּשָׁלַם: תְּנָא
אֲשֶׁר

וְאִשָּׁתָא דְרִיק גִּמּוּר הִיָּה דְאִמְרִינָן בְּחֶלֶק (וּפְסִידִין דְּקִי
 . לְאַרְבַּעַת הַיָּלִידִים דְּהוּוּ שְׁלִשִׁים לֵכֶל חֵד: וְהָן מְשֻׁבָּה
 וְאִסָּא דְּצִיּוּמִים. כִּי הִיָּה: עֲקָב כְּלָד גּוֹרֵל. הַיּוֹלִיד כִּכְ
 וְלֹא הֵיחִיבוּ אֶחָיו הַכֹּהֲנִים. לְהוֹלִיךְ שְׁנֵי אֲבִרִים אֶלָּא
 מִתְּנִי: אִי מְשֻׁבָּה וִיחֶלֶק. כְּכֹד הַמִּשְׁחָה: הֵנּוּ יִפְרִי טַעַם

בשיפוע אורך קרוב ארבע אמות שיפוע לכל אמה גובה דשא

מסורת הש"ס

- (א) וקדושן לו: ע"ש
(ב) וקדושן לו: (ג) סנהדרין
ק"ל (ד) נכנסת לו: ע"ש
(ה) ס"א ימינו מחזקי
ישראל: (ו) חזקי חזקי
(ז) ונעמי חזקת ואלוהי
ותשועת ימינו יקבעו:
(ח) ותוספתא דיומא פ"א
ט"ז ב"ן נכנסת חזקת
חזקת: (י) ונעמי חזקת
נכנסת: י' ד"ה שפ"ל
(כ) ועיין פסוק חזקת
(ל) ונעמי חזקת וקדושן
לו: ד"ה חזקת

הגהות רב"ח

(א) כמ' תאה ועשרים לוג
לכוללה: (ב) ישי' דיה
כאטני'ת, ג'כ ויה פירש
הערך חכל רש"י פירש
כע"ל וכמ' שהעתיק כמ'
עין יעקב:

מוסף רש"י

כל היום. קול ימנה ה'־
לנחמנו על שבע הים־
נעמו מתחלה (שמואל)
מנחם זה, יל־
היה מתהוה (שם)
מתפרץ, שחורש כל־
הנחל השפספס את־
הנחל (משבריו)
רעב. השפספס את־
השפספס רעב וזהו־
אומרו (שם)
שלוש מקראות הללו.
שפספס שם יד הקדש־
תקן לנו ולסוסי יל־
שפספס חמנו. מתפרסו
הרדלים. בחפספס את־
בפספס יל פספס יל־
שוא גרס לנו שפספס יל־
היה (שמואל א'
יג) שפספס יל־
רעופי פספס שפספס
ואני ילד חסיד לנו־
(שמואל א' יג)

דבינו חננאל

[illegible]

ל' ל' לוג, הכל ק"כ לוג, ואלו
נזקקין, ואלו הילדים כשהן
עושה שלהבת אלא פשטים.
זו, קול שער הגדול שנפתח.
ט"ן מוכני לכיור, קול גביני
מצי' זמר, עינב זה ארדלס.

בדי שמן של ק"מ לוג. ואוקימנא ביד כל אחד כד שפן
גודל ועולה בהן במזבח. שהכהן היה עולה בכבש
[תן]. כתיב להעלות נר תמיד. שיערו לומר, אין לך דבר
וראה וקח איין בהן משום מעילה. ו' קולות נשמעין מי
היה תולה מוציא אפי' מיני זמר. (קול תשן) ששעה
ימות ביו זה לזה. ולמה נשמו שם כלם? מפני שמבטל

Tél. FR : 01.80.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones